II

(Acte adoptate în temeiul Tratatelor CE/Euratom a căror publicare nu este obligatorie)

DECIZII

COMISIE

DECIZIA COMISIEI

din 25 septembrie 2007

privind măsura C 45/06 (ex NN 62/A/06) pusă în aplicare de Franța în cadrul construirii de către AREVA NP (fost Framatome ANP) a unei centrale nucleare pentru Teollisuuden Voima Oy

[notificată cu numărul C(2007) 4323]

(Numai textul în limba franceză este autentic)

(Text cu relevanță pentru SEE)

(2008/281/CE)

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 88 alineatul (2) primul paragraf,

având în vedere Acordul privind Spațiul Economic European, în special articolul 62 alineatul (1) litera (a),

după invitarea celor interesați să își prezinte observațiile [1] în conformitate cu articolele menționate mai sus și având în vedere aceste observații,

întrucât:

1. PROCEDURĂ

(1) Prin scrisoarea din 11 octombrie 2004, înregistrată de Comisie la 15 octombrie 2004, Greenpeace a adresat Comisiei o plângere privind acordarea de către Compania Franceză de Asigurare pentru Comerțul Exterior (denumită în continuare „Coface") a unei garanții privind partea franceză exportabilă a serviciilor prestate de întreprinderea Framatome ANP în beneficiul întreprinderii finlandeze Teollisuuden Voima Oy (denumită în continuare „TVO"). Începând cu această dată, întreprinderea Framatome ANP și-a schimbat numele în AREVA NP [2].

(2) Comisia a înregistrat plângerea sub numărul de înregistrare CP 201/2004 la 29 octombrie 2004.

(3) Prin scrisoarea ref. D/57822 din 4 noiembrie 2004, Comisia le-a solicitat autorităților franceze informații privind garanția. Autoritățile franceze au transmis informațiile prin scrisoarea din 10 decembrie 2004, înregistrată de Comisie la 13 decembrie 2004.

(4) Prin scrisoarea din 14 decembrie 2004, înregistrată de Comisie la 16 decembrie 2004, European Renewable Energies Federation asbl (denumită în continuare „EREF") a adresat Comisiei o plângere care pune la îndoială conformitatea cu legislația comunitară a modalităților de construcție, de finanțare și de exploatare a noii centrale nucleare a TVO. EREF afirmă că, pe lângă garanția acordată de Coface, finanțările oferite de Bayerische Landesbank (denumită în continuare „BLB") și de AB Svensk Exportkredit (denumită în continuare „SEK") constituie, de asemenea, ajutoare.

(5) Comisia a înregistrat aspectele privind ajutoarele de stat din plângerea în cauză sub numărul de înregistrare CP 238/2004 la 21 decembrie 2004. Prin urmare, Comisia a studiat simultan cele două plângeri într-o mare măsură, deoarece obiectul plângerii CP 238/2004 acoperă obiectul plângerii CP 201/2004.

[1] JO C 23, 1.2.2007, p. 11.

[2] Pentru a înlesni înțelegerea deciziei, numele actual „AREVA NP" va fi utilizat chiar și pentru perioada anterioară schimbării numelui.

(6) Prin scrisoarea ref. D/51174 din 15 februarie 2005, Comisia a solicitat autorităților germane informații privind măsurile menționate în plângeri. Autoritățile germane au transmis informațiile prin scrisoarea din 16 martie 2005, înregistrată de Comisie la 17 martie 2005.

(7) Prin scrisoarea ref. D/54101 din 26 mai 2005, Comisia a solicitat autorităților franceze informații privind măsurile menționate în plângeri. Autoritățile franceze au transmis informațiile prin scrisoarea din 26 iulie 2005, înregistrată de Comisie la 27 iulie 2005.

(8) Prin scrisoarea ref. D/54366 din 7 iunie 2005, Comisia a solicitat autorităților finlandeze informații privind măsurile menționate în plângeri. Autoritățile finlandeze au transmis informațiile prin scrisoarea din 8 iulie 2005, înregistrată de Comisie la 11 iulie 2005.

(9) Prin scrisoarea ref. D/54377 din 8 iunie 2005, Comisia a solicitat autorităților suedeze informații privind măsurile menționate în plângeri. Autoritățile suedeze au transmis informațiile prin scrisoarea din 7 iulie 2005, înregistrată de Comisie la 18 iulie 2005.

(10) La 2 septembrie 2005 a avut loc o reuniune între Comisie și EREF.

(11) Prin scrisoarea din 18 noiembrie 2005, înregistrată de Comisie la 22 noiembrie 2005, EREF a pus la dispoziția Comisiei o serie de informații suplimentare privind plângerea sa din 14 decembrie 2004, care cuprinde, în special, elemente privind ajutoarele de stat menționate în plângerea CP 238/2004.

(12) Prin scrisoarea ref. D/59668 din 9 decembrie 2005, Comisia a solicitat autorităților suedeze informații suplimentare privind măsurile menționate în plângeri. Autoritățile suedeze au transmis informațiile prin scrisoarea din 6 aprilie 2006, înregistrată de Comisie la 10 aprilie 2006.

(13) Prin scrisoarea ref. D/50295 din 13 ianuarie 2006, Comisia a solicitat autorităților franceze informații suplimentare privind măsurile menționate în plângeri. Autoritățile franceze au transmis aceste informații printr-un e-mail din 20 februarie 2006, înregistrat de Comisie la 21 februarie 2006, completat printr-un e-mail din 10 martie 2006, înregistrat de Comisie la 13 martie 2006.

(14) Autoritățile franceze i-au transmis Comisiei o serie de informații suplimentare privind măsurile menționate în plângeri printr-un e-mail din 5 aprilie 2006, înregistrat de Comisie în aceeași zi.

(15) Prin scrisoarea din 4 mai 2006, înregistrată de Comisie la 12 mai 2006, Greenpeace i-a transmis Comisiei informații suplimentare privind plângerea CP 201/2004.

(16) La 4 iulie 2006 a avut loc o reuniune între Comisie, autoritățile franceze și reprezentanții unei bănci, ai AREVA NP și ai TVO. În cursul reuniunii, autoritățile franceze au furnizat Comisiei unele documente privind măsurile vizate în plângeri.

(17) Prin scrisoarea din 18 iulie 2006, înregistrată de Comisie la 25 iulie 2006, EREF a oferit informații noi privind plângerea CP 238/2004 și a solicitat Comisiei să ia o decizie cu privire la cazul respectiv.

(18) Comisia a regrupat cele două plângeri sub numărul de înregistrare NN 62/2006 la 7 septembrie 2006. La 20 septembrie 2006, Comisia a disjuns cazul în două ([3]) subcazuri, NN 62/A/2006 și, respectiv, NN 62/B/2006. Cazul NN 62/A/2006 acoperă acele aspecte din plângeri care fac referire la garanția Coface. Cazul NN 62/B/2006 acoperă aspectele din plângerea CP 238/2004 privind facilitatea de credit la care participă BLB și împrumutul bilateral acordat de SEK (plângerea CP 201/2004 nu acoperă aceste aspecte).

(19) La 24 octombrie 2006, Comisia a luat o decizie în fiecare din cele două cazuri. Pe de o parte, într-o primă decizie ([4]), Comisia a considerat că măsurile prevăzute de cazul NN 62/B/2006 nu constituiau ajutoare. Pe de altă parte, Comisia a informat Franța cu privire la decizia sa de a iniția procedura prevăzută la articolul 88 alineatul (2) din Tratatul CE împotriva garanției acordate de Coface, cazul NN 62/A/2006 fiind, prin urmare, renumerotat C 45/2006. Această măsură face obiectul prezentei decizii, care închide procedura formală de examinare C 45/2006.

([3]) Această disjungere a fost necesară dat fiind că o parte din măsuri vizau Franța, în timp ce celelalte măsuri vizau Germania și Suedia. Ori, au fost furnizate informații confidențiale, în special cu privire la partea franceză a dosarului, informații care nu puteau fi transmise celorlalte state membre. În plus, Comisia era în măsură să adopte o poziție definitivă în ceea ce privește partea germană și suedeză a dosarului în urma anchetei preliminare, în timp ce în cazul părții franceze a dosarului era necesar să se inițieze procedura formală de examinare.

([4]) C(2006) 4963 final (JO C 23, 1.2.2007, p. 5).

(20) Prin scrisoarea din 14 noiembrie 2006, înregistrată de Comisie la 16 noiembrie 2006, autoritățile franceze au solicitat Comisiei să prelungească termenul de prezentare a observațiilor lor. Prin scrisoarea din 30 noiembrie, Comisia a acordat acest termen suplimentar. Autoritățile franceze și-au prezentat observațiile prin scrisoarea din 22 decembrie 2006, înregistrată la 4 ianuarie 2007.

(21) Decizia Comisiei de a iniția procedura formală de examinare a fost publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* ([5]) la 1 februarie 2007. Comisia a invitat părțile interesate să își prezinte observațiile privind măsura în cauză. Comisia a primit observații în acest sens din partea a zece terți interesați și le-a transmis Franței prin scrisoarea ref. D/51341 din 23 martie 2007, oferindu-i acesteia posibilitatea de a le comenta. După ce au solicitat o prelungire a termenului, autoritățile franceze au transmis comentariile lor prin scrisoarea din 11 mai 2007, înregistrată la 14 mai 2007.

2. **DESCRIERE**

2.1. **Proiectul Olkiluoto 3**

(22) Finlanda deține în prezent patru reactoare nucleare. Două dintre acestea, aflate în proprietatea întreprinderii Fortum, sunt amplasate în Loviisa. Celelalte două sunt situate în Olkiluoto și aparțin întreprinderii TVO.

(23) TVO este o societate fără scop lucrativ, al cărei obiect este de a furniza electricitate către acționarii săi, la costul de producție. Capitalul TVO este divizat în mai multe tranșe, fiecare corespunzând unei centrale sau unui grup de centrale. Deținerea unei părți dintr-o tranșă din capitalul TVO oferă dreptul de a cumpăra la costul de producție o fracție echivalentă din producția centralelor respective.

(24) În principal, acționarii TVO sunt întreprinderi din sectorul energetic și întreprinderi din sectorul industrial, mari consumatoare de electricitate.

(25) TVO, care deține deja două reactoare nucleare, o participație la o centrală pe cărbune și la una eoliană, construiește în prezent cel de al treilea reactor nuclear la Olkiluoto. Acest reactor este cunoscut sub numele de „Olkiluoto 3”.

(26) Entitatea responsabilă de construirea reactorului Olkiluoto 3 este un consorțiu alcătuit din întreprinderile Siemens și AREVA NP, aceasta din urmă fiind la rândul ei o filială a întreprinderilor AREVA și Siemens, care dețin 66 % și, respectiv, 34 % din capital. Consorțiul a fost ales de TVO pentru a realiza proiectul în urma unei licitații lansate în septembrie 2002. La 15 octombrie 2003, TVO a anunțat consorțiul AREVA NP/Siemens că este „*preferred bidder*”, ceea ce s-ar traduce literal prin „ofertant preferat”. Contractul de construcție a fost semnat la 18 decembrie 2003. Potrivit informațiilor transmise Comisiei, pe lângă consorțiul selecționat, întreprinderile […] (*) ar fi participat la licitație.

(27) Reactorul Olkiluoto 3 va fi primul reactor din noua generație de reactoare *European Pressurised Water Reactor* (EPR). Capacitatea sa ar trebui să fie de 1 600 MW. Conform planificării inițiale, este prevăzut ca reactorul să intre în funcțiune în 2009. Având în vedere că s-a întârziat construirea centralei, punerea acesteia în funcțiune este prevăzută în prezent pentru sfârșitul anului 2010/începutul anului 2011.

2.2. **Finanțare**

(28) TVO utilizează mai multe surse de finanțare a proiectului Olkiluoto 3, al cărui cost total se ridică la peste trei miliarde de euro.

(29) În primul rând, acționarii TVO s-au angajat să majoreze capitalul TVO (fonduri proprii) cu o valoare reprezentând aproximativ [15-30] % din costul proiectului, prin crearea unei tranșe speciale de acțiuni pentru noul reactor. În al doilea rând, acționarii vor acorda un împrumut subordonat cu o valoare care se ridică la [0-15] % din costul total. Pe lângă aceste mijloace financiare oferite de acționari la data semnării contractului de investiții, în decembrie 2003 TVO a contractat o facilitate de credit cu un sindicat de bănci internaționale și o serie de împrumuturi bilaterale. Ulterior, cea mai mare parte din aceste finanțări obținute prin îndatorare au fost înlocuite printr-un împrumut garantat de Coface, contractat în martie 2004, printr-o nouă facilitate de credit, încheiată în iunie 2005, precum și printr-o serie de noi împrumuturi bilaterale.

2.2.1. *Facilitatea de credit*

(30) Este vorba de o facilitate cu o valoare de 1,35 miliarde de euro (denumită în continuare „facilitate de credit”).

(31) Această facilitate de credit i-a fost acordată TVO de către un sindicat de bănci, în cadrul căruia BLB, BNP Paribas, JP Morgan, Nordea și Svenska Handelsbanken erau „*Mandated Lead Arrangers*”. Prin scrisoarea din 11 noiembrie 2003, acești cinci *Mandated Lead Arrangers* s-au angajat să ofere fiecare, dacă este necesar, până la 500 de milioane de euro, ceea ce înseamnă un total de 2,5 miliarde de euro. În timpul procesului de sindicalizare, alte bănci au participat, de asemenea, la facilitatea de credit. Această facilitate a fost semnată la 17 decembrie 2003 de către douăsprezece bănci care participau în condiții identice.

([5]) A se vedea nota de subsol nr. 1.

(*) Informație care intră sub incidența secretului profesional.

(32) Facilitatea de credit încheiată la 17 decembrie 2003 cuprinde două tranșe, cu scadențe de 5 și, respectiv, 7 ani. Facilitatea are o rată a dobânzii variabilă indexată în funcție de indicele EURIBOR. Tranșa cu scadența la 5 ani oferă o remunerație („spread") de […] puncte de bază (bps) peste Euribor în primii trei ani. Spread-ul va trece la […] bps („step up") în anii […]. Tranșa cu scadența la 7 ani oferă un spread de […] bps în primii trei ani și un step-up la […] bps în anii […] și […] bpd în anii […]. Împrumutul nu beneficiază de garanție publică.

(33) Contractul dintre TVO și bănci, semnat la 17 decembrie 2003, prevedea inițial o valoare totală de 1,95 miliarde de euro. În martie 2004, această valoare a fost redusă la 1,35 miliarde de euro, ca urmare a primirii de către TVO a împrumutului garantat de către Coface, descris în secțiunea 2.2.2.

(34) În iunie 2005, pe lângă alte finanțări, TVO a încheiat o nouă facilitate de credit de 1,6 miliarde de euro, în acest fel profitând de condițiile de piață mai avantajoase. Prin urmare, TVO nu va plăti decât o remunerație medie de […] bps peste EURIBOR pentru o facilitate cu durata de 7 ani. Dat fiind că a reușit să-și acopere primele cheltuieli legate de proiectul Olkiluoto 3 cu ajutorul celorlalte surse de finanțare menționate în prezenta secțiune și, în special, datorită fondurilor oferite de acționari, în cele din urmă TVO nu a mai trebuit să utilizeze facilitatea de credit încheiată în decembrie 2003, astfel încât a reziliat-o.

(35) La 11 iunie 2004, Comisia și-a exprimat o părere pozitivă, întemeiată pe articolul 43 din Tratatul Euratom, în care concluzionează că proiectul industrial în cauză „contribuie la sporirea siguranței și a diversității aprovizionării cu energie atât la nivel regional, cât și la nivel european" și că „toate aspectele acestei investiții sunt conforme cu obiectivele din Tratatul Euratom".

2.2.2. *Împrumutul garantat de Coface*

(36) Este vorba de o facilitate de credit (denumită în continuare „împrumut garantat", termenul „împrumut" fiind ales pentru a se evita orice confuzie cu facilitatea de credit menționată în secțiunea 2.2.1) cu o valoare de 570 de milioane de euro, acordată de *Mandated Lead Arrangers*, menționați la considerentul 31, cu excepția băncii […].

(37) Partea principală a împrumutului va fi încasată în mod progresiv de TVO pe o perioadă de 5 ani, sumele împrumutate succesiv corespunzând plăților datorate AREVA NP de către TVO. Rambursarea împrumutului se face, în principal, prin rate semestriale fixe. Aceasta începe la 6 luni de la ultima plată și se extinde pe o durată de 12 ani. Durata medie a împrumutului calculată de autoritățile franceze este de 8,92 ani.

(38) Rata dobânzii plătită către bănci este variabilă și este indexată în funcție de EURIBOR. Împrumutul le oferă băncilor o remunerație de […] bps peste acest indice.

(39) Împrumutul face obiectul unei garanții acordate de Coface în cadrul activităților sale de agenție de asigurare-credit la export în contul statului francez. Asigurarea a fost subscrisă de bănci, iar părțile asigurate sunt băncile. În acest temei, Coface asigură 95 % din valoarea împrumutului. Pentru a beneficia de această asigurare, Coface solicită o primă forfetară de [2,5-3,5] % pentru fiecare rată, valoarea totală a primelor datorate către Coface ridicându-se, în consecință, la [14,25-19,95] milioane de euro. Această primă este solicitată băncilor, care, la rândul lor, o facturează către TVO, pe lângă rata dobânzii menționată la considerentul 38.

(40) Comisia pentru garanții și credit pentru comerțul exterior, a cărei atribuție este de a decide cu privire la acordarea prezentei garanții, a adoptat o decizie pozitivă la 17 noiembrie 2003. Coface a emis un angajament de garanție la 1 decembrie 2003. Împrumutul garantat a fost contractat la 25 martie 2004.

(41) Franța a notificat această garanție participanților la Acordul privind unele orientări în domeniul creditelor la export care beneficiază de o susținere publică încheiată la nivelul OCDE (denumit în continuare „Acordul OCDE") la 20 noiembrie 2003. Trebuie subliniat că operațiunea în cauză nu a fost contestată de niciunul dintre participanții la Acordul OCDE.

2.2.3. *Împrumuturi bilaterale*

(42) Pe lângă facilitatea de credit, în momentul deciziei de a investi, TVO a contractat, de asemenea, o serie de împrumuturi bilaterale de la diverse organisme financiare, în valoare totală de […] milioane de euro. Unul dintre aceste împrumuturi bilaterale a fost încheiat cu SEK pentru o valoare de 100 de milioane de euro (a se vedea decizia în cazul 62/B/2006).

2.2.4. *Sinteză privind pachetul financiar și cronologia evenimentelor*

(43) Tabelul următor prezintă defalcarea finanțării proiectului Olkiluoto 3 la 25 martie 2004.

Tabelul 1

Defalcarea finanțării proiectului Olkiluoto 3 (la 25.3.2004)

Sursa de finanțare	Valoare (în euro)	Proporția din costul proiectului
Majorarea de capital a TVO	[…] milioane	[15-30] %
Împrumutul subordonat al acționarilor	[…] milioane	[0-15] %
Facilitatea de credit	1,35 miliarde	aprox. 42 %
Împrumutul garantat de Coface	570 de milioane	aprox. 18 %
Împrumuturi bilaterale	[…] milioane	[15-30] %
Total	> 3 miliarde	100 %

(44) Tabelul următor prezintă cronologia evenimentelor.

Tabelul 2

Planificarea proiectului (principalele etape 2002-2004)

Data	evenimentul
Înainte de septembrie 2002	Alegerea de către TVO a filierei nucleare pentru centrală (procedura de obținere a permiselor corespunzătoare)
Septembrie 2002	Lansarea licitației (criteriile de evaluare a ofertelor expuse în documentele de licitație nu includ aportul unei finanțări de către ofertanți)
Martie 2003	Primirea ofertelor de către TVO și începerea procesului de evaluare
Mai-iunie 2003	În paralel și în mod independent de procesul de evaluare a ofertelor, TVO le solicită ofertanților să-i transmită informații cu privire la posibilitatea de a apela la un credit la export, ca sursă alternativă de finanțare
August-septembrie 2003	TVO lansează o cerere de oferte către bănci în vederea obținerii unui credit sindicalizat de 2,5 miliarde de euro
15 octombrie 2003	Consorțiului AREVA NP/Siemens i se notifică de către TVO statutul de „*preferred bidder*”

Data	evenimentul
11 noiembrie 2003	Angajamentul a cinci bănci de a oferi până la 2,5 miliarde de euro
1 decembrie 2003	Ca urmare a deciziei pozitive a Comisiei pentru garanții și credit pentru comerțul exterior din 17 noiembrie 2003, emiterea de către Coface a unui angajament de garanție adresate AREVA NP pentru un credit la export în valoare de 570 de milioane de euro
17 decembrie 2003	Semnarea facilității de credit sindicalizate (fără garanția Coface) în valoare de 1,95 miliarde de euro, care permite acoperirea întregului necesar de finanțare prin aportul acționarilor și prin împrumuturi bilaterale
18 decembrie 2003	Semnarea contractului comercial între TVO și consorțiul AREVA NP/Siemens pentru construirea centralei nucleare
Sfârșitul lui decembrie 3-ianuarie 4	TVO demarează discuțiile cu băncile privind termenii și condițiile de obținere a unui credit la export
4 februarie 2004	TVO și băncile stabilesc termenii și condițiile de obținere a unui credit la export (în special, stabilirea spread-ului bancar)
25 martie 2004	Semnarea împrumutului garantat de Coface, în valoare de 570 de milioane de euro, și, ca urmare, reducerea la 1,35 de miliarde de euro a facilității de credit sindicalizate

3. **MOTIVE CARE AU DUS LA INIȚIEREA PROCEDURII**

(45) În decizia sa din 24 octombrie 2006, Comisia analizează în primă instanță dacă măsura constituie un ajutor în temeiul articolului 87 alineatul (1) din Tratatul CE. Astfel, decizia analizează în detaliu existența sau inexistența unui avantaj. Comisia observă că prima de asigurare de [2,5-3,5] % solicitată de Coface nu poate fi direct comparată cu rata de piață, dat fiind că niciun asigurător nu pare să ofere acest tip de produs financiar. Cu toate acestea, din moment ce garanția publică se aplică unui împrumut, se pare că pot fi comparate costul total al împrumutului garantat - definit ca fiind suma dobânzilor plătite și a primei de garanție – și costul care ar fi trebuit să fie suportat de către entitatea care s-a împrumutat, atunci când nu există o garanție publică. Pe baza unei comparații între costul total al împrumutului garantat și costul facilității de credit descrise în secțiunea 2.2.1, care este considerat o rată de piață, Comisia ajunge la concluzia preliminară că împrumutul garantat nu pare să diminueze costurile financiare pe care entitatea creditată ar fi trebuit să le suporte în mod normal. În consecință, nu pare să existe vreun avantaj pentru TVO în acest sens. Comisia remarcă, totuși, că această concluzie preliminară se bazează pe o serie de ipoteze. Prin urmare, Comisia nu a putut să excludă în această etapă orice posibilitate ca măsura să constituie un ajutor și a hotărât să permită Franței și părților interesate să facă observații cu privire la metodologia utilizată și ipotezele pe care Comisia și-a întemeiat analiza privind existența unui avantaj.

(46) În ceea ce privește compatibilitatea eventualului ajutor, Comisia observă că, deși sunt anumite aspecte care pledează în favoarea compatibilității în temeiul articolului 87 alineatul (3) litera (c) din Tratatul CE, altele par să meargă în sens opus. Prin urmare, compatibilitatea unui eventual ajutor nu poate fi presupusă *a priori*.

(47) Dat fiind că nu poate fi exclus faptul că măsura reprezintă un ajutor și că, dacă acesta este cazul de față, nu există certitudinea că ajutorul este compatibil, Comisia a decis să inițieze procedura formală de examinare.

4. **OBSERVAȚIILE PĂRȚILOR INTERESATE**

(48) Prin scrisoarea din 2 ianuarie 2007, întreprinderea TVO i-a transmis Comisiei observațiile sale. TVO arată că decizia de inițierea a procedurii conține o serie de erori factuale și propune unele modificări. În plus, TVO consideră că anumite aprecieri efectuate de Comisie se bazează exclusiv pe o serie de supoziții și că aceste aprecieri sunt speculative. În ceea ce privește existența

unui avantaj, TVO arată, fiind de acord în această privință cu analiza preliminară a Comisiei, că împrumutul garantat de Coface era mai costisitor decât facilitatea de credit și decât celelalte surse de finanțare disponibile în acel moment. Cu toate acestea, TVO a ales împrumutul garantat, deoarece acesta avea o scadență mai mare și diminua sumele împrumutate de la bănci și, în acest fel, își menținea deschisă posibilitatea de a recurge la bănci pentru viitoarele necesități de finanțare ([6]). Prin urmare, potrivit TVO, Comisia trebuia să ajungă la concluzia că garanția nu reprezintă un ajutor în sensul articolului 87 alineatul (1) din Tratatul CE.

(49) Prin scrisoarea din 1 martie 2007, Greenpeace, care era primul reclamant aflat la originea inițierii procedurii în cauză (a se vedea secțiunea 1 din prezenta decizie), i-a transmis Comisiei observațiile sale. Greenpeace amintește că ajutoarele la export în cadrul Comunității au fost interzise dintotdeauna și, prin urmare, consideră că, în ceea ce privește măsura în cauză, Comisia trebuia să ia o decizie negativă, urmată de recuperarea ajutorului. Scrisoarea Greenpeace nu conține niciun comentariu cu privire la analiza preliminară a existenței unui avantaj, prevăzută în decizia de inițiere a procedurii.

(50) Prin altă scrisoare din 1 martie 2007, EREF, care era cel de al doilea reclamant aflat la originea inițierii prezentei proceduri (a se vedea secțiunea 1 din prezenta decizie), i-a transmis Comisiei observațiile sale. Pentru EREF este evident că acordarea unei garanții la export în cadrul schimburilor comerciale intracomunitare constituie un ajutor de stat ilegal. EREF face trimitere la argumentarea expusă în scrisoarea sa din 18 noiembrie 2005 și solicită anexarea acesteia din urmă la dosarul prezentei proceduri.

(51) Potrivit EREF, intervenția Coface în finanțarea proiectului reprezintă un semnal puternic de stimulare a băncilor private în a se angaja în finanțarea proiectului. Astfel, EREF consideră că garanția Coface reduce riscul asumat de băncile angajate în finanțarea proiectului și reduce fondurile proprii mobilizate de bănci în cadrul împrumuturilor în cauză. Ca urmare a reducerii riscurilor suportate de către bănci, garanția Coface le-ar convinge pe acestea să-i acorde TVO împrumuturi cu dobânzi reduse. Avantajul care rezultă din garanție ar fi, prin urmare, mult mai mare. EREF consideră că structura finanțării proiectului ar putea să se prăbușească în cazul în care Coface ar trebui să își retragă garanția. EREF îi cere Comisiei să studieze toate relațiile contractuale dintre părți și procesul de negocieri în urma cărora au fost încheiate aceste contracte.

(52) Cu excepția aspectelor generale prezentate succint la considerentul 51, scrisoarea EREF nu conține niciun comentariu cu privire la analiza preliminară privind existența unui avantaj, expusă în decizia de inițiere a procedurii.

(53) Pe lângă cele trei scrisori de observații menționate la considerentele 48, 49 și 50, Comisia a primit, de asemenea, observații din partea a șase state membre – Țările de Jos, Suedia, Finlanda, Republica Cehă, Austria și Germania – precum și din partea președintelui Grupului de lucru pentru credite la export al Consiliului ([7]). Aceste state membre nu fac comentarii cu privire la particularitățile cazului, ci îi reproșează Comisiei faptul că a declanșat procedura prevăzută la articolul 88 alineatul (2) din Tratatul CE pentru un credit la export și că a considerat că o astfel de măsură ar putea reprezenta un ajutor de stat incompatibil. Prin urmare, statele membre respective consideră că creditele la export intră sub incidența Acordului OCDE, care a fost el însuși inclus în legislația comunitară. Supunând un credit la export procedurilor în domeniul ajutoarelor de stat prevăzute la articolul 88 din Tratatul CE, Comisia creează o mare incertitudine juridică și, în același timp, riscul de a slăbi poziția exportatorilor europeni față de concurenții lor străini.

5. OBSERVAȚIILE FRANȚEI

(54) Autoritățile franceze încep prin a aminti caracteristicile și principalele etape ale proiectului, în special în ceea ce privește finanțarea proiectului și invitația de participare la licitație.

(55) În ceea ce privește evaluarea măsurii în cauză, autoritățile franceze susțin, în primul rând, că măsura nu poate fi calificată ca fiind un ajutor. Acestea susțin, în special, faptul că măsura nu conferă niciun avantaj. Potrivit autorităților franceze, garanția Coface a fost acordată ținând seama de condițiile de piață. Autoritățile franceze iau în discuție metodologia aleasă de Comisie în decizia sa de inițiere a procedurii. Acestea consideră că este vorba de o metodologie „*utilizată în mod curent de bănci*” și observă că respectiva metodologie permite să se concluzioneze că prima de garanție este conformă cu ratele de piață. Autoritățile franceze precizează că această metodă poate fi completată și verificată în mod util prin utilizarea unei metode mai complexe de evaluare a activelor financiare, pe care o denumesc „metoda de comparare a valorilor creditelor”. În baza acestei a doua metode, autoritățile franceze ajung la concluzia că băncile ar fi acordat o sumă mai mare în cazul împrumutului garantat decât în cazul facilității de credit, adică ar fi considerat împrumutul garantat mai profitabil. Acest lucru întărește afirmația potrivit căreia creditul garantat de Coface nu oferă vreun avantaj niciuneia dintre părțile implicate în proiect sub forma unei reduceri a costurilor de finanțare. Autoritățile franceze subliniază, de asemenea, faptul că măsura în cauză nu poate fi considerată ajutor de stat, deoarece ea nu afectează nici concurența, nici schimburile comerciale dintre statele membre.

([6]) Textul în limba originară este următorul: „TVO selected the facility on the basis that it had slightly longer maturity profile and it saved some room from banks for future financing needs.”

([7]) Președintele grupului de lucru, în cazul de față Germania, precizează că Regatul Unit nu este de acord cu toate observațiile prezentate.

(56) În plus, Franța susține că, dacă măsura ar reprezenta un ajutor, atunci ea ar fi compatibilă cu piața comună. Pe de o parte, respectiva măsură ar fi compatibilă în temeiul articolului 87 alineatul (3) litera (c) din Tratatul CE, deoarece ea urmărește un obiectiv legitim și nu afectează schimburile comerciale într-o măsură contrară interesului comun. Pe de altă parte, măsura ar fi compatibilă în temeiul articolului 87 alineatul (3) litera (b) din Tratatul CE.

(57) În sfârșit, cu titlu subsidiar, Franța menționează o serie de diferite obstacole aflate în calea recuperării. În acest sens, ea invocă, în special, principiul încrederii legitime. Astfel, potrivit Franței, Comisia este în mod tradițional inactivă în domeniul creditelor la export pe termen mediu sau lung. În plus, măsura în cauză este compatibilă cu prevederile Acordului OCDE. La aceste ultime puncte analiza Franței se apropie de observațiile prezentate de celelalte state membre, observații menționate la considerentul 53.

6. EVALUAREA MĂSURII

(58) Pentru a evalua măsura pusă în aplicare de Franța în martie 2004, Comisia trebuie să stabilească mai întâi dacă aceasta constituie un ajutor de stat în sensul articolului 87 alineatul (1) din Tratatul CE. Astfel, Comisia observă că un credit la export sau o garanție legată de un astfel de credit pot să constituie, în special atunci când se raportează la o tranzacție efectuată între state membre, un ajutor de stat în sensul articolului 87 alineatul (1) din Tratatul CE. Acordul OCDE nu are ca efect excluderea automată a faptului că o astfel de măsură constituie un ajutor de stat în sensul articolului 87 alineatul (1) din Tratatul CE ([8]).

(59) În decizia sa de inițiere a procedurii, Comisia arată că, în temeiul unei analize inițiale, măsura nu pare să constituie un ajutor, în special deoarece aceasta nu pare să îi confere un avantaj beneficiarului. Prin urmare, este necesar să se verifice dacă unele elemente noi vin să conteste această analiză preliminară.

6.1. Calificarea ca ajutor de stat: existența unui avantaj

6.1.1. *Introducere*

(60) În decizia sa de inițiere a procedurii, Comisia notează că măsura în cauză reprezintă o garanție legată de un credit acordat TVO de bănci. În această decizie, Comisia a eliminat ipoteza unui avantaj pentru bănci. Această apreciere nu a fost contestată de părțile care i-au transmis Comisiei comentariile lor în cadrul prezentei proceduri. În prezenta decizie, Comisia se va limita, deci, la verificarea existenței unui avantaj în favoarea împrumutatului – TVO – și a furnizorului său, AREVA NP. În ceea ce privește această din urmă societate, decizia de inițiere a procedurii precizează că, în acest stadiu, nu este exclus ca Franța să fi condiționat acordarea garanției către TVO de încheierea unui contract cu AREVA NP. Dacă acesta ar fi cazul de față, Franța i-ar acorda un avantaj TVO cu condiția ca AREVA NP să fie aleasă ca furnizor. În consecință, aceasta din urmă ar beneficia la rândul său de respectiva măsură. Prin urmare, existența unui avantaj pentru TVO este o condiție prealabilă necesară pentru existența unui avantaj în favoarea AREVA NP. În prezenta decizie, Comisia va verifica, deci, într-o primă etapă, existența unui avantaj pentru TVO.

(61) Avantajul pe care un împrumutat ca TVO l-ar putea obține dintr-o garanție publică acordată pentru un împrumut îl reprezintă reducerea costurilor sale de finanțare. Prin urmare, pentru a stabili dacă o garanție publică îi oferă sau nu un avantaj împrumutatului, este necesar să se determine ce costuri financiare ar fi trebuit să suporte acesta din urmă în cazul în care ar fi apelat la piața de credite bancare fără să beneficieze de intervenția publică și să se compare această valoare cu costul suportat în urma intervenției publice. În plus, este necesar să spunem că unele întreprinderi nu au acces cu ușurință la piața de capitaluri și nu reușesc să ajungă la aceasta decât datorită intervenției publice. Într-un astfel de caz, avantajul care rezultă din intervenția publică poate fi și mai mare. În acest context și dat fiind faptul că EREF pune la îndoială accesul TVO la piața de credite bancare în momentul în care au avut loc evenimentele, Comisia, înainte de analiza unei reduceri eventuale a costurilor financiare, va verifica dacă TVO avea acces la piața de capitaluri și dacă acest acces era suficient pentru a finanța întregul proiect Olkiluoto 3.

6.1.2. *Analiza accesului la piața creditelor bancare*

(62) În secțiunea 2 din prezenta decizie, Comisia a analizat diferitele etape ale proiectului Olkiluoto 3 și ale finanțării sale. Din această analiză reiese că împrumutul garantat a fost acordat în mod formal în martie 2004. Putem, totuși, să notăm că Coface a făcut o promisiune de garanție încă din 1 decembrie 2003. Aceasta fusese aprobată prin decizia Comisiei de garanții și de credit pentru comerțul exterior din 17 noiembrie 2003. Ori, încă din 11 noiembrie 2003, cinci bănci se angajaseră în mod formal să îi ofere TVO o sumă maximă de 2,5 miliarde de euro, ceea ce reprezenta un împrumut cu o valoare îndeajuns de mare pentru a putea asigura finanțarea proiectului. Din informațiile transmise de către autoritățile franceze reiese că, înainte de intervenția guvernului francez, accesul TVO la piețele financiare era suficient pentru a finanța întregul proiect.

(63) În plus, Comisia observă că TVO beneficia de un rating ridicat („*investment grade*”) acordat de o mare agenție de rating cu ocazia punerii în aplicare a diferitelor finanțări legate de proiectul Olkiluoto 3. Un astfel de rating asigură în mod normal accesul cu ușurință la piața creditelor bancare și face posibilă excluderea faptului că TVO trebuie să fie considerată o întreprindere în dificultate.

([8]) Cu toate acestea, în anumite cazuri, Acordul OCDE poate să constituie un element important de luat în seamă în analiza compatibilității unei astfel de măsuri în temeiul articolului 87 alineatul (3) din Tratatul CE.

(64) În sfârșit, Comisia observă că valoarea împrumutului garantat – 570 de milioane de euro – este limitată în raport cu valoarea totală a capitalurilor ridicate – peste 3 miliarde de euro. În consecință, chiar și după intervenția Coface, cea mai mare parte a proiectului continuă să fie finanțată de piață. În plus, în ceea ce privește valoarea împrumutului garantat, Comisia observă că, încă din 11 noiembrie 2003, cinci bănci se angajaseră să ofere până la 2,5 miliarde de euro, adică până la 500 de milioane de euro de fiecare bancă. În consecință, riscul suportat de statul francez este comparabil cu cel pe care băncile private erau dispuse să și-l asume. Prin urmare, participarea statului francez la finanțarea proiectului nu a diversificat sursele de finanțare și nu a redus riscurile asumate de celelalte bănci mai mult decât dacă o altă bancă ar fi participat la finanțarea proiectului.

(65) Pe baza informațiilor de care dispune, Comisia trage concluzia că TVO avea un acces îndeajuns de mare la piețele financiare înainte de orice intervenție publică. În contradicție cu ceea ce afirmă EREF, guvernul francez nu a avut rolul de „precursor" în rândul investitorilor și a acordat garanția într-un moment în care finanțarea întregului proiect era deja asigurată. În plus, chiar dacă statul francez ar fi avut un rol de precursor, intervenția sa afecta o valoare limitată în raport cu ansamblul fondurilor necesare în vederea finanțării proiectului și, prin urmare, insuficientă pentru a crea un efect de atragere a investitorilor privați. În acest context, Comisia conchide, de asemenea, că se poate exclude în mod întemeiat posibilitatea evocată de EREF potrivit căreia întreaga finanțare a proiectului s-ar fi prăbușit în cazul în care Coface și-ar fi retras garanția.

6.1.3. *Analiza existenței unei reduceri a costurilor financiare pentru TVO*

(66) După ce s-a stabilit că, în contradicție cu ceea ce afirmă EREF, TVO avea un acces suficient la piața de capitaluri, este necesar să se analizeze dacă nivelul primei de garanție solicitate de statul francez determină sau nu o reducere a costurilor financiare pe care TVO ar fi trebuit să le suporte în cazul inexistenței unei intervenții publice.

(67) În decizia de inițiere a procedurii, Comisia arată că niciun asigurător și nicio instituție financiară nu oferă în prezent acest tip de asigurare oferit de Coface în cazul de față, și anume o asigurare împotriva incapacității TVO pe termen lung de a efectua plățile. Faptul că piața nu oferă în prezent acest tip de asigurare este confirmat de către autoritățile franceze și nu a fost contestat de către reclamanți. Acest aspect nu este contrazis de Comunicarea Comisiei către statele membre, emisă în conformitate cu articolul 93 alineatul (1) din tratat, privind punerea în aplicare a articolelor 92 și 93 din tratat în ceea ce privește asigurarea creditelor la export pe termen scurt ([9]), potrivit căreia, dacă există o piață a asigurării pe termen scurt a creditelor la export, acest lucru nu este valabil în cazul asigurărilor pe termen mediu și lung. Prin urmare, nu este posibil să se compare direct prima solicitată de autoritățile franceze cu un preț de piață.

(68) Faptul că nu există o piață pentru acest tip de asigurare nu are automat un impact în ceea ce privește existența unui avantaj. Astfel, dat fiind că măsura în cauză constituie o garanție de împrumut, TVO ar fi trebuit, în cazul inexistenței unei intervenții publice, să se finanțeze prin contractarea unui împrumut fără garanție. Pentru a stabili existența unui avantaj, este necesar, prin urmare, să se verifice dacă TVO a beneficiat de o reducere a costurilor sale de finanțare, prin compararea costului total al împrumutului garantat (rata dobânzii solicitată de bănci, la care se adaugă valoarea primei de garanție) cu rata dobânzii care ar fi solicitată de băncile private pentru un împrumut similar în cazul inexistenței unei garanții publice.

(69) Comisia constată că, pe lângă împrumutul garantat, TVO a avut acces, în cadrul proiectului actual, la finanțarea bancară sub forma unei facilități de credit. Prin urmare, est necesar să se analizeze dacă rata dobânzii solicitată de bănci în cadrul facilității de credit reprezintă un indicator credibil cu privire la rata dobânzii care ar fi solicitată de unele bănci private în vederea acordării unui împrumut similar împrumutului garantat în cazul inexistenței unei garanții publice.

(70) EREF contestă faptul că rata dobânzii solicitată în cazul facilității de credit constituie o estimare corespunzătoare a ratei de piață solicitate de bănci în cazul inexistenței unei garanții publice. În primul rând, EREF consideră că intervenția BLB în facilitatea de credit constituie un ajutor și că aceasta a influențat în mod favorabil condițiile în care respectiva facilitate i-a fost acordată TVO. Comisia observă că, în decizia sa în cazul NN 62/B/2006 ([10]), ea a eliminat ipoteza potrivit căreia intervenția BLB poate constitui un ajutor. Comisia respinge, deci, această primă afirmație a reclamantului. În al doilea rând, EREF consideră că acordarea garanției de către Coface reduce riscul facilității de credit și, în consecință, a stimulat băncile să acorde această facilitate în condiții mai avantajoase decât în cazul unui împrumut care nu beneficiază de o garanție publică. În legătură cu acest aspect, Comisia observă că EREF nu menționează în baza cărui mecanism garanția Coface ar reduce riscul facilității de credit. Comisia a analizat în detaliu finanțarea proiectului Olkiluoto 3. Deși este evident că garanția Coface reduce

([9]) JO C 281, 17.9.1997, p. 4. Comunicare modificată ultima dată prin *Comunicarea Comisiei către statele membre de modificare a comunicării emise în conformitate cu articolul 93 alineatul (1) din tratat privind punerea în aplicare a articolelor 92 și 93 din tratat în ceea ce privește asigurarea-credit la export pe termen scurt* (JO C 325, 22.12.2005, p. 22).

([10]) EREF a sesizat Tribunalul de Primă Instanță al Comunităților Europene cu o acțiune împotriva Deciziei C(2006) 4963 final a Comisiei privind cazul NN 62/B/2006. Tribunalul i-a atribuit acestei acțiuni numărul de cauză T-94/07.

riscul împrumutului garantat pentru băncile care acordă respectivul împrumut și, prin urmare, diminuează rata dobânzii solicitată de acestea pentru împrumutul garantat, Comisia nu a identificat, totuși, niciun mecanism sau contract prin care garanția Coface ar reduce riscul facilității de credit. Astfel, este necesar să se sublinieze faptul că garanția Coface nu acoperă în niciun fel facilitatea de credit. Prin urmare, Comisia respinge afirmația reclamantului potrivit căreia garanția Coface reduce riscul facilității de credit.

(71) Comisia nu a identificat alte elemente pe baza cărora să se poată trage concluzia că rata dobânzii solicitată în cazul facilității de credit nu constituie un indicator valabil al ratei dobânzii pe care băncile private ar solicita-o în legătură cu un împrumut similar împrumutului garantat în cazul inexistenței unei garanții publice. În această privință, Comisia notează că împrumutul garantat nu este un împrumut subordonat, adică un împrumut a cărui rambursare ar fi subordonată rambursării prealabile a facilității de credit. Într-adevăr, împrumutul garantat are același statut ca și facilitatea de credit. Comisia subliniază, de asemenea, că facilitatea de credit nu beneficiază de un privilegiu sau de un gaj care ar diferenția-o de împrumutul garantat ([11]).

(72) Ținând seama de considerațiile anterioare, Comisia trage concluzia să rata dobânzii la facilitatea de credit reprezintă un indicator valabil al ratei dobânzii pe care băncile private ar solicita-o pentru un împrumut similar împrumutului garantat în cazul inexistenței unei garanții.

(73) Comisia a comparat deja costul total al împrumutului garantat cu costul facilității de credit, la punctele 59 și 63 din decizia de inițiere a procedurii. Această comparație se bazează pe durata medie a împrumutului garantat. Rata dobânzii ([12]) care ar prevala pentru o astfel de durată este calculată extrapolând liniar rata dobânzii facilității de credit. Conform acestei comparații, costul total – rata dobânzii solicitată de bănci, la care se adaugă valoarea primei de garanție solicitate de Coface – al împrumutului garantat nu este mai mic decât rata dobânzii solicitată de bănci pentru facilitatea de credit.

(74) Comisia observă că autoritățile franceze consideră că metoda comparației expuse la punctele 59 și 63 din decizia de inițiere este valabilă, în timp ce reclamanții nu s-au exprimat în această privință și nu au propus nicio metodă alternativă de comparație. În ceea ce privește TVO, aceasta indică, fiind de acord în această privință cu analiza Comisiei, că împrumutul garantat de Coface era mai costisitor decât facilitatea de credit și decât celelalte surse de finanțare disponibile în acel moment.

(75) Comisia concluzionează că garanția nu a determinat o reducere a costurilor financiare ale TVO în raport cu cele pe care aceasta din urmă ar fi trebuit să le suporte în cazul în care ar fi apelat la piața bancară fără să beneficieze de o garanție publică.

(76) Comisia subliniază că nici în observațiile cu privire la inițierea procedurii, nici în observațiile anterioare, reclamanții nu au propus o metodă de calcul pe baza căreia să se poată verifica dacă nivelul primei de garanție solicitate de Franța determină sau nu o reducere a costurilor de finanțare ale TVO.

6.2. **Calificarea ca ajutor de stat: concluzie**

(77) Astfel cum reiese din analiza expusă în secțiunea 6.1, Comisia nu a reușit să stabilească existența unui avantaj în favoarea TVO.

(78) La punctele 69 și 70 din decizia de inițiere a procedurii, Comisia a arătat că este posibil ca situația concurențială dintre furnizorii de centrale nucleare să fi influențat nu numai prețul solicitat pentru construirea centralei în sine, ci și condițiile de finanțare oferite TVO. Comisia a subliniat că, în această ipoteză, în care concurența s-ar fi creat în baza unui „preț global" care include finanțarea, garanția ar fi putut să îi permită AREVA NP de a propune clientului său – TVO – o finanțare la o rată mai avantajoasă și, prin urmare, să propună un „preț global" mai atractiv decât al celorlalți furnizori de centrale nucleare. În acest caz, garanția i-ar fi acordat un avantaj AREVA NP și ar fi constituit un ajutor la export.

(79) Cronologia evenimentelor descrisă de autoritățile franceze și prezentată succint în tabelul 2 permite eliminarea posibilității ca situația concurențială dintre furnizori să se fi creat în baza unui „preț global" care include finanțarea. În primul rând, consorțiul AREVA NP/Siemens a fost selecționat ca „*preferred bidder*" de către TVO înainte ca garanția să fi fost acordată formal și cu mult înainte de a se fi stabilit nivelul exact al primei. În al doilea rând, contractul de construire a centralei a fost semnat în mod formal cu consorțiul AREVA NP/Siemens înainte de a se fi stabilit nivelul primei de garanție. Aceste aspecte demonstrează faptul că TVO a ales consorțiul AREVA NP/Siemens înainte de a ști costul exact al garanției și, prin urmare, costul finanțării proiectului.

([11]) Cele două împrumuturi nu beneficiază de gajuri („securities") speciale. Ambele împrumuturi prevăd un „negative pledge" al TVO.

([12]) Dat fiind faptul că atât împrumutul garantat, cât și facilitatea de credit reprezintă împrumuturi cu dobândă variabilă, comparația se bazează pe marja („spread", în termeni financiari) superioară EURIBOR și nu pe rate ale dobânzii absolute, care sunt, de altfel, necunoscute din moment ce vor fi determinate pe viitor.

(80) În plus, chiar dacă această ultimă concluzie s-ar dovedi inexactă, iar concurența dintre furnizori s-ar fi realizat în baza unui „preț global", Comisia a concluzionat deja la considerentul 75 din prezenta decizie că împrumutul garantat nu reprezintă o sursă de finanțare mai puțin costisitoare decât celelalte surse de finanțare aflate la dispoziția TVO. Din moment ce garanția nu avea ca efect reducerea costurilor de finanțare suportate de TVO în raport cu costurile celorlalte surse de finanțare disponibile neacoperite de garanție, aceasta din urmă nu diminua „prețul global" al ofertei consorțiului AREVA NP/Siemens și, în consecință, nu făcea această ofertă mai atractivă.

(81) În concluzie, este necesar să se elimine posibilitatea ca măsura să fi adus un avantaj AREVA NP.

(82) Din moment ce existența unui avantaj, care constituie un element indispensabil al calificării drept ajutor, nu a putut fi stabilită nici pentru TVO, nici pentru AREVA NP, Comisia concluzionează că garanția Coface, care acoperă împrumutul de 570 de milioane de euro acordat TVO, nu reprezintă un ajutor de stat.

7. **CONCLUZIE**

(83) Comisia concluzionează că garanția acordată de Franța prin intermediul Coface la 25 martie 2004 nu constituie un ajutor de stat,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Garanția acordată de Franța la 25 martie 2004 în cadrul construirii de către AREVA NP a unei centrale nucleare pentru Teollisuuden Voima Oy nu constituie un ajutor de stat în temeiul articolului 87 alineatul (1) din tratat.

Articolul 2

Prezenta decizie se adresează Republicii Franceze.

Adoptată la Bruxelles, 25 septembrie 2007.

Pentru Comisie

Neelie KROES

Membru al Comisiei